

ROŽEŇ

Časopis farnosti sv. Vavřince v Brně - Řečkovících

5 / 2012

Milí čtenáři Rožně, řečkovičtí farníci!

Podobně jako v přírodě probíhá neustálý koloběh jarního probouzení života, letního vzrůstu, podzimního přinášení ovoce a zimního útlumu, prožíváme také koloběh církevního liturgického roku. Poslední neděli v liturgickém roce prožíváme Slavnost Krista Krále, což nám má připomenout Kristovu dobrou vládu nad tímto světem. Tímto končí církevní rok a začíná další, pěkně od začátku, adventem, přípravou na příchod našeho dobrého a svrchovaného krále, našeho přítele – Ježíše Krista.

V evangeliu 2. neděle adventní uslyšíme slova Jana Křtitele, který se odvolává na proroka Izaijáše: „*Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky! Každé údolí ať je zasypáno, každá hora a každý pahorek srovnán; kde je co křivého, ať je narovnáno, cesty hrboilaté ať se uhladí! A každý člověk uzří Boží spásu.*“

Je to konkrétní výzva pro každého věřícího člověka. Znovu si uvědomit, že Ježíš je tím, kdo přichází na tento svět právě kvůli nám, a proto je namístě vytvořit mu prostor v našem životě, do kterého On může přijít.

Advent je spojen s krásnou symbolickou tradicí rozsvěcování adventního věnce. Postupně se na něm rozsvěčují svíce, takže postupně přibývá světlo. Tento zvyk připomíná svítání, při kterém se mění tmavá noc v jasný den. Stejně tak je to s příchodem Božího Syna na tento svět. Lidská temnota tvořená strachem ze smrti a zla je překonána a přechází v jasné světlo života! Začíná se liturgicky znovu odehrávat Boží zápas o naši spásu, Boží zjevení se světu, Boží pozvání do společenství. To všechno dává jasné světlo do života tomu, kdo uvěří Božímu Synu. Je to jako noc a den. Temnota noci je překonána světlem vtělení Božího Syna a tím nastává jasný den.

Proto v adventu pracujeme na tom, jak se duchovně co nejlépe připravit na příchod Pána do našeho nitra. Bůh se chce darovat tomuto světu, Bůh se chce darovat každému z nás. Připravme se na tento Dar! Nenechme nahradit Dar vtělení Božího Syna obyčejnými vánočními dárečky. Cílem Adventu je připravit se na dar Boha každému z nás. Tenhle postoj je důležitý i pro prožívání ostatních vztahů. Jestliže chceme obdarovávat, musíme se nechat obdarovat. Obdarovat se samotným Bohem, který jediný je schopný nás naučit, jak správně obdarovávat druhé. Ježíš, Syn Boží, se narodil v úplně obyčejném a prostinkém chlévě. Má to důležitou souvislost také s naším životem. Narození v prostinkém chlévě je symbolem příchodu Boha do našich nedostatečností, do našich nepořádků a do našich slabostí.

Váš P. Jan

Život ve farnosti

5.12. Mše sv. zaměřená na děti v 18:00

a mikulášská nadílka pro děti

6. 12. Svátek sv. Mikuláše

mše sv. v 6.30 hod. (roráty)

8. 12. Slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu

mše sv. v 6.30 hod.

Roráty

V naší farnosti budou roráty vždy v úterý, ve čtvrtek a v sobotu v 6.30 hod. Poslední roráty budou 22. 12. (sobota).

Mše svatá za nemocné

- 2. prosince

Mše svatá za zemřelé

- 22. prosince

Mše svatá na úmysly dárců

- 14. prosince

Adventní duchovní obnova

Letošní adventní obnova pro manžele se uskuteční v sobotu 8. prosince a povede ji jáhen Jan Špillar. Začátek je v 8 hodin ve farní herně, program bude zakončen mší svatou v 15 hodin. Podrobné informace najdete na nástěnkách v kostele a na webu farnosti.

Předvánoční svátost smíření

18.12. od 18.30 do 21.00 bude zpovídat o. Jan Pacner

19.12. od 17.00 bude předvánoční zpověď pro děti.

20.12. od 16.00 do 20.00 bude v našem kostele k dispozici více zpovědníků, v ostatní dny přede mší svatou zpovídá o. Jan.

Adventní koncerty v našem kostele

2. 12. v 16.30 – žáci ZUŠ Universum

10.12. v 19.00 - Graffův smyčcový kvartet (pořádá ÚMČ)

Betlémské světlo

Motto letošního Betlémského světla zní: „*Bůh viděl, že všechno, co učinil, je velmi dobré...*“ (Gen 1, 31)

Již v neděli **16. prosince** v 9.00 hodin při mši v katedrále sv. Petra a Pavla předají skauti světlo z Betléma do rukou brněnského biskupa Vojtěcha Cíkrleho.

Do naší farnosti bude světlo přineseno na skautskou mši svatou **v pátek 21. prosince v 18 hod.**

Do svých domovů si je můžete přinést **na Štědrý den od 10 do 11 hodin** z kostela a obvyklých míst v Ivanovicích, Medlánkách, Mokré Hoře, Jehnicích a na Ořešíně.

Po celý Štědrý den bude také Betlémské světlo svítit u hlavního kříže na hřbitově.

Vánoce v našem kostele

24.12. Štědrý den, Vigilie Narození Páně

dětská mše sv. v 16.00 hod.

slavnostní mše sv. ve 23.00 hod.

25.12. Slavnost Narození Páně

mše sv. v 7.15, 8.30 a v 10 hod.

26.12. Svátek sv. Štěpána

mše sv. v 7.15, 8.30 a v 10 hod.

svěcení vína

30.12. Svátek Svaté rodiny

mše sv. v 7.15, 8.30 a v 10 hod.

obnova manželských slibů

31.12. Sv. Silvestra I.

děkovná mše sv. v 17.00, od 23.30

hod. adorace a společný vstup do nového roku 2013

1.1. Slavnost Matky Boží Panny Marie

mše sv. v 8 a v 10 hod.

Prohlídka Betléma v kostele bude možná 25., 26. a 30. prosince a na Nový rok, vždy od 15 do 17 hodin, v další dny půl hodiny přede mší svatou.

Diecézní akce

Advent v brněnské katedrále

2.12. v 19.00. hodin (Krypta katedrály)

Koncert křesťanské skupiny Terebint (Prodej vstupenek na místě)

8.12. 17.20 hodin

Slavnost Neposkvrněného Početí Panny Marie
Průvod světla z Denisových sadů a pontifikální mše svatá.

15.12. 17.00 hodin

Adventní varhanní koncert

Účinkují posluchači brněnské konzervatoře
(Vstupné dobrovolné)

16.12. 9.00 hodin

Pontifikální mše svatá s převzetím Betlémského světla.

17.12. 20.30 hodin

Adventní gospelový koncert

Účinkují: Justin Blair & GospelSingers (Vstupenky v sítích TicketPro, Student Agency a obvyklých předprodejích).

22.12. 19.30 hodin

Adventní gospel 2012

Účinkují: Stella Jones & TheChristmasSingers
(Vstupenky v sítích TicketPro, Indies, Student Agency, Orange Travel a TIC Brno).

*****

Stálá zpovědní služba v Brně

V brněnské diecézi vzniká v Roce víry řada potřebných iniciativ, které mohou pomoci k jeho hlubšímu prožívání. Mezi ně patří i zavedení stále zpovědní služby v kostele sv. Maří Magdalény v Brně v Masarykově ulici. Od první neděle adventní (**1. prosince 2012**) bude od pondělí do pátku v době od 9.00 do 16.30 hodin možnost setkat se v nové zpovědní místnosti s knězem a přijmout svátost smíření, nebo využít nabídky k duchovnímu rozhovoru či modlitbě. V kostele zároveň probíhá výstav Nejsvětější svátosti oltářní. Jde o příležitost setkat se Pánem i jeho uzdravujícím milosrdenstvím.

Projekt Křesťanské Vánoce

Po pětileté pozitivní zkušenosti některých farností brněnské diecéze s akcí "Betlémy" letos zahajuje nový projekt Křesťanské Vánoce, jehož smyslem je přiblížit duchovní poselství Vánoc nejširší veřejnosti.

Do projektu je zapojena katolická církev a křesťanské církve, které jsou členy Ekumenické rady církví, a umožní zájemcům bezplatnou návštěvu

kostelů, modliteben a betlémů.

Farnosti nově prezentují své adventní a vánoční programy na stránkách www.krestanskevanoce.cz, které jsou v provozu od **1. prosince 2012**.

Do projektu se zapojila také naše farnost.

*****

Noc na faře pro děti

Kdysi dávno, před několika sty lety, se naše farnost pyšnila jedinečnou sbírkou soch. Byla to unikátní sochařská zpracování starozákonních postav, která se původně nacházela v kapli, kde byla vystavena, hlídána a udržována starým správcem. S přibývajícím obyvateli Řečkovic se zvyšoval i počet farníků a časem tak muselo být místo v kapli uvolněno pro lavice a židle. Pro sbírku soch najednou nikde nebylo místo. Chvilku se sbírka přechovávala v prostoru pod věží, až nakonec byla přesunuta na faru do sklepa. I tam o ni až do své smrti dál pečoval starý pan správce se svým velkým psem, ale ať se snažil, jak chtěl, sochy chátraly a chátraly. To neustálé stěhování, vlhkost sklepa, myši, prach, na ně působily neblaze. Sochy popraskaly, barva se oloupala, některé části se odlámaly. Až jednoho dne už toho měly milé sochy plné zuby: „Jak s námi takhle můžou zacházet?! Vždyť jsme přece vzácné exponáty! Měly bychom stát někde v muzeu, nebo alespoň by se o nás někdo měl pořádně starat!“ A tak se všechny milé sochy probraly a

z farního sklepa utekly! Branka na ulici našťěstí byla zavřená, tak se sochy vyhrnuly jen na farní zahradu a zmateně po ní pobíhaly a vypadaly opravdu rozčileně. Každou chvíli mohly utéct! Co kdyby někomu ublížily? A co si asi tak budou myslet chudáci kolemjdoucí, když na ně v parku náhle vyskočí z křoví Mojžíš?

Před touhle pohromou nás zachránily děti naší farnosti při letošní Noci na faře. Nejdříve se samozřejmě dobře najedly, odpočaly si u filmu, rozcvičily u ukazovacích písniček v kostele a pak se vrhly na sochy ve farní zahradě. Asi dvacet dětí se rozdělilo do skupinek a každá skupinka dostala na starost návrat jedné sochy do farního sklepa. To ale nebylo jen tak! Sochy byly tak trochu zákeřné, utíkaly a schovávaly se. Odmítaly se vrátit do sklepa, dokud jim děti nedonesou jejich chybějící předměty („atributy“). A to byla teprve bitva! Samson se zlobil, když mu děti donesly Adamovo jablko, David se urazil, když dostal Noemovu archu. Dokonce ani to získávání věcí nebylo jen tak. Jednotlivé předměty totiž ležely ve farním sklepě. Kdo je chtěl získat, nesměl se bát tmy, strašidelných zvuků ani ducha starého správce a jeho velkého psa (Pes byl jen kostým, Ferda tou dobou jistě klidně spal). A kdo se bál, toho do sklepa doprovodil pan farář.

A tak všechno dopadlo dobře, nikomu se nic nestalo a sochy se v pořádku vrátily do sklepa. Děti strávily na faře klidný zbytek noci a ráno na ně čekala vynikající snídaně od maminek. Děkujeme Pánu i všem organizátorům za skvělé zážitky i společnosti.

tefi

Traktory

pro farnosti v Tanzánii

Chtěl bych všechny čtenáře Rožně informovat o finančním stavu akce, do které jsme se s naší farností zapojili. Akce „Traktory pro Tanzánii“ má usnadnit a podpořit život v několika farnostech diecéze Ifakara. Prozatím jsou všechny náklady uhrazeny. Další náklady nyní vzniknou na dopravu. Dle nabídky činí 3400 euro. Dopravu uhradíme z účtu farnosti a předpo-

kládám, že se nám potřebnou částku podaří farností splatit z dalších akcí a sbírek (Vánoční koncert, sbírka na www.katolik.cz, sbírka ve farnosti Komín). Chtěl bych touto cestou poděkovat všem, kteří jste se do této pomoci tanzánským farnostem zapojili. Pán Bůh zaplať.

Příjmy:	
Osobní dary	71 300 Kč
Sbírky (Řečkovice a Ivanovice)	28 834 Kč
Přímětie - osobní dary	15 000 Kč
Farnost Řečkovice	11 000 Kč
Přednáška v Křižanově	2 325 Kč
Sv. Martin - světelný průvod	1 310 Kč
Celkem	129 769 Kč
Výdaje:	
Zetor Super 50 - Havl. Brod	51 000 Kč
Massey Ferguson	48 000 Kč
Kontrola v Petrovicích a oprava	5 000 Kč
Náradí a další potřeby	15 316 Kč
Celkem	119 316 Kč

o. Jan Kotík

Žehnání traktorů pro Tanzánii

Zpráva z www.biskupstvi.cz, 20.11.2012

V sobotu 17. listopadu 2012 požehnal P. Jan Kotík, administrátor farnosti Brno-Řečkovice, při bohoslužbě slova na nádvoří před bazilikou Nanebevzetí Panny Marie ve Žďáře nad Sázavou tři traktory, které jsou určeny jako misijní dar pro chudé farnosti na jihu Tanzanie.

Jedná se o traktory Zetor Super 50 a Massey Ferguson 148. Jeden z traktorů byl již několik týdnů v péči hasičů z Herálce, kteří se zasloužili o vynikající generální opravu.

P. Vladimír Záleský, farář baziliky Nanebevzetí Panny Marie ve Žďáře nad Sázavou, požehnal také nový zvon St. Thomas pro kostel v římskokatolické farnosti Mpanga v diecézi Ifakara. Zvon váží 32 kg a jako dar pro africkou farnost jej odlili ve žďárském podniku Žďas.

Nový zvon a všechny tři traktory se budou nakládat do kontejneru v úterý 20. listopadu 2012 a popluží z Hamburku měsíc po moři Suezským průplavem do Indického oceánu až do přístavu Dar es Salaam v Tanzanii. Tam je, dá-li Pán, 23. ledna 2013 vyzvedne v přístavu výprava několika kněží a lékařů a dopraví je asi 250 km na jih do vesnice Mpanga.

Po 50 letech už kolonisty z problémů vinit nemůžeme, říká africký kněz

Za ekonomické problémy Tanzanie si padesát let po vyhlášení nezávislosti můžeme sami, říká černošský kněz. I do jedné z neklidnějších zemí Afriky může kdykoli proniknout vliv extremistických hnutí, což je podle něj největší problém všech zemí třetího světa.

S tanzanským knězem Norbertem sedím v jeho farnosti na jihu země. Uprostřed obrovských močálů řeky Kilombero, které jsou plné krokodýlů, hrochů i malárie, se překvapivě dá nalézt mnoho míst, kde by se dalo žít věky. Slunce tu svítí celý rok a koloniální architektura z pálených cihel dodává zdejší vesnici nádech evropské jistoty. Na sto padesát kilometrů od místa, kde se definitivně odmlčel náš knižní průvodce, vedeme debatu o Tanzanii, vlivu islámu i životě křesťanského kněze.

Tanzanie působí oproti jiným africkým zemím jako oáza klidu. Čím to je?

Dnešní Tanzanie byla nejdříve kolonizována Němci, ale později (po první světové válce) Brity. Jejich vláda nebyla tak tvrdá, jako ta předchozí. Nechali zemi, aby se víceméně

spravovala sama. Hlavním důvodem naší jednoty je však svahilština. Všichni lidé v této zemi tím jazykem mluví, takže se tu opravdu cítíme jako bratři. Rozumíme si i přesto, že se v Tanzanii nachází sto dvacet tři různých kmenů. Všechny sjednocuje jeden jazyk.

Dalším pojitkem byla osoba našeho zakladatele. Julius Kamberage Nyerere dokázal v šedesátých letech dovést naši zemi k nezávislosti mírovou cestou.

Nyerereho osobnost je velice zajímavá, ale i komplikovaná. Jeho politika působí jako určitá forma socialismu...

Říká se o něm, že byl socialista. On to ale nazýval politika udžamá. Nikdy se neprofiloval jako socialista nebo kapitalista, zakládal si na tom, aby naše země byla nezávislá na tehdejších blocích. Když se ale na jeho směr podíváme kriticky, musíme uznat, že měl příklon k socialistickým myšlenkám. Uvažoval tak.

Politika udžamá

Specifický politický směr zakladatele moderní Tanzanie Julia Nyerereho. Snažil se vytvořit samostatnou a ekonomicky soběstačnou zemi, která by spíše než na kmenové identitě stavěla na jednotném jazyku. Politika udžamá dokázala skutečně vytvořit fungující národ. Z ekonomického hlediska to ale byla katastrofa, snaha soustředit zemědělskou produkci do centralizovaných jednotek udžamá (Ize vzdáleně přirovnat k československým JZD) zemi vyčerpala a přivedla na okraj chudoby. Nyerere uznal počátkem osmdesátých let neúspěch a dobrovolně odstoupil. Jeho role v moderní historii země však byla jinak natolik významná, že je dodnes nazýván Baba wa Taifa (Otec vlasti).

Politika udžamá ale neměla příliš pozitivní dopad na tanzanskou ekonomiku.

To ano. Nyerere se snažil zemi uzavřít před vnějšími ekonomickými vlivy. Chtěl, aby chom byli soběstační a vyráběli si vše sami pro sebe bez jakéhokoli importu. Tenhle trend naší zemi dost oslabil, na druhou

stranu udžamá v šedesátých letech pomohla formovat naši nezávislost. Mělo to pozitiva i negativa. Vliv na tehdejší situaci měla i válka s Ugandou, teprve po ní se dostala ekonomika do úpadku. Politika udžamá však stmelila náš národ dohromady a to bylo hodně důležité.

Jsou dnešní Tanzanci hrdí na svoji zemi?

Velice hrdí. Tanzanie je opravdu mírumilovné místo. Samozřejmě se občas vyskytnou nějaké problémy, ale ve srovnání se sousedními zeměmi je tady neskutečný klid a mír. Je to opravdu Nyerereho zásluha, položil základy našemu míru.

Jak se díváš na sjednocení Tanganiky a Zanzibaru? Byl to dobrý krok?

Myslím, že ano. Sjednocení přineslo mnoho nových příležitostí pro obě strany, máme společnou ekonomiku, naše země je bohatší. Obě země mají ale vlastní fungující vlády, takže se dá čekat, že časem dojde k opětovnému oddělení.

Jsou tedy patrně určité tenze, které by mohly vést až k rozdělení unie?

Nemyslím si, že by k tomu mělo dojít někdy v blízké budoucnosti. Ale když se podívám na situaci v Súdánu, který se loni rozdělil na dvě země, tak se podobných tendencí trochu bojím. Pokud bych to měl hodnotit z pozice křesťanského kněze, tak jsem za sjednocenou zemi rád. Pomáhá to udržet křesťanství na jinak silně muslimském souostroví. V tanzanské ústavě stojí, že žádné náboženství není státní. Pokud by byl Zanzibar samostatný, tak se obávám, že by byl islám za státní náboženství přijat a to by pro tamější křesťanskou menšinu nebylo dobré.

Když už jsme u náboženství: podíváme-li se na současnou situaci v Nigérii nebo v Somálsku, myslíš, že je něco podobného možné i tady?

V těch zemích fungují hnutí. Hnutí nemají žádné hranice, žádné oficiální představitele. Kdybych řekl, že k nám nějaké hnutí nemůže proniknout, tak bych lhal. Důležité jsou vztahy mezi lidmi. Vezměme si třeba al-Káidu a bombový atentát, který spáchala před americkou

ambasádou v Dar es Salaamu. Byl jsem tehdy v šoku, že nějaký Tanzanec vůbec může být členem al-Káidy a něco takového udělat. Ale to je právě síla hnutí, oni ho někde vyvíčtili, něco mu naslibovali... Nikdo nic neřekl. Lidé jsou chudí a sní, že něčeho dosáhnou, že stoupnou v očích své rodiny. Takže když se podívám na situaci v Nigérii, nikdy si nemůžu být jistý, že se někdy v budoucnu něco podobného nestane tady.

Jak se dívají Tanzanci na Evropu?

Většina lidí tady si myslí, že ten, kdo jde do Evropy, tak jde do nebe. Znají Evropu jen z televize a mají ji zidealizovanou. Já jsem studoval tři roky v Římě a musím říct, že kdybych si měl vybrat - vždy raději zůstanu tady. Evropa je krásná, potkal jsem tam spoustu milých lidí, ale žít chci tady, tady se cítím doma. Kultura, ve které jsem vyrostl, je pro mě důležitá.

Lidé z Tanzanie ale do Evropy třeba za práci příliš nemíří.

Tanzanci samozřejmě hledají možnosti, jak se prosadit. Často hledají práci mimo svoji zemi. Ale míří spíš do JAR či Konga. Evropa je příliš daleko a dostat se tam je příliš komplikované.

Otec Norbert

ThLic. Norbert Kinolo Kalimang'asi (42) strávil po vystudování teologie v Tanzanii **tři roky v Římě studiem licenciátu**. Nyní působí ve své **farnosti ve vesničce Mpanga**, která se nachází na jihozápadě východoafrické země.

Pokud bys měl srovnat vaši ekonomiku s ostatními státy regionu východní Afriky, jak je na tom Tanzanie?

V okolních státech jsem nebyl, takže nemohu soudit. Ale říká se, že nejlépe je na tom Keňa, pak Tanzanie a pak Uganda. Naše ekonomika se prý zlepšuje, ale já žádné změny nevidím. Říká se, že Keňa má ekonomiku stabilní a samostatnou, ta naše je hodně závislá na dotacích.

Čím to je? Může na to mít vliv koloniální rozdělení země? Hranice tehdy byly narýsovány, jak se to mocností hodilo...

To rozhodně ne. Kolonisty už vinit opravdu nemůžeme. Jsou to naše vlastní problémy, máme tu nezávislost padesát let. A když ani po té době si nedokážeme sami ohlídat naše zdroje, tak je to jen naše chyba. V zemi je obrovská korupce, to je hlavní důvod naší špatné ekonomiky.

Bavme se teď o Tobě. Jak jsi se dostal k tomu být knězem?

Když jsem chodil na základní školu, tak jsme jednoho dne hráli fotbal. Starší proti mladším, což nebyl úplně šťastný nápad. Kopnul jsem do míče ve stejný okamžik jako protihráč a ten náraz mi zlomil nohu v holeni. Ač měla léčba trvat tři týdny, nakonec jsem v nemocnici strávil pět měsíců, to byla velice dlouhá doba. A po tu dobu za námi docházel kněz, který si povídal s nemocnými a dával jim naději. To mi utkvělo v hlavě a už tenkrát jsem si řekl, že by to mohla být práce, kterou bych dělal rád. To mi bylo asi čtrnáct. Takže jsem pak vstoupil do malého semináře a začal svoji cestu.

Co na to říkala Tvoje rodina?

Ta mě v tom podporovala. Máme velkou rodinu, jsme tři bratři a čtyři sestry. Ti všichni mě v tom podporovali.

Je kněz tady na tanzanském venkově prestižní a vážené povolání?

Dřív to tak vždy bylo, být knězem bylo vážené povolání. Dnes se už ale pohled trochu mění. Tady v zemědělských oblastech je stále ještě vidět, že se kněz má trochu lépe než ostatní vesničané, ale ve městech je to už o něčem ji-

ném. Ubývá i mladých chlapců, kteří by byli ochotni vstoupit do semináře. Tady u nás v diecézi Mahenge jsme dřív měli v každém ročníku kolem 30 chlapců, nyní je jich tak deset. Mladí lidé raději míří za prací do Dar es Salaamu či jiných velkých měst. Práce na vesnické farnosti je už neláká.

podle www.idnes.cz

GOZO

„Malta je naprosto nezajímavou destinací a nechápu, proč tam vlastně lidi jezdí. Všude jenom samá skála, žádná zeleň a plno špíny...“

Tohle jsme vyslechli na jedné z přednášek o nejjihnější evropské zemi, který se počtem obyvatel příliš neliší od počtu obyvatel Brna. Přesto jsme se rozhodli před několika lety tuto zemi navštívit. Od té doby létáme do Maltské republiky každoročně a můžeme podat svědectví, že z původní informace je jen málo pravdivého.

Republika Tá-Malta je souostrovím v centrálním Středomoří, vzdáleném zhruba 100 kilometrů od Sicílie a 300 kilometrů od afrického pobřeží. Obydlené ostrovy jsou tři: Malta, Gozo a Comino. Pro ostrovy jsou typické strmé vápencové útesy především na jižní straně. Ostrovy byly zalesněné ještě v době existence Římské říše. Postupně padly stromy za obětí poptávce po dřevě ke stavbě lodí a krajina dnes působí pustým dojmem. Podobný osud potkal i přírodní zdroj vody: Ještě před čtyřmi sty lety byly stavěny akvadukty od pramenů v kopcích pro rozvod vody do vesnic a měst, dnes jsou ostrovy odkázány na úpravu mořské vody v odsolovacích zařízeních.

Rozhodně to však neznamená, že krajina je pouze pustou skálou. Ve vnitrozemí najdete pole se zeleninou, vinice i ovocné sady, ve městech překrásné parky. Život farmářů je ve srovnání s podmínkami zemědělců u nás na Moravě nesmírně těžký: pracovat na poli je pro velké vedro možné jen zrána nebo večer. Přes poledne je lépe se ukrýt do stí-

nu. Rostliny mohou přežít jen díky umělému zavlažování odsolenou vodou. V zimním období začne sice období dešťů – na ostrovech však nejsou přehrady nebo rybníky a voda tak odtéká po skalnatém podloží přímo do moře.

Obyvatelstvo je si vědomo, že turistický ruch je jedním z mála oblastí, ze kterých může mít republika finanční prospěch. Kromě zemědělství, rybníkářství, stavby a oprav lodí, přináší zisky do státní pokladny už jen pořádání odborných kongresů, podpora vysokoškolského studia pro zájemce z celého světa a turistika. Proč by si tedy měli Malťané poškozovat svoji pověst hostitelů nepořádkem a nečistotou? Při svých pobytech jsme svědky, jak domácí denně sváží odpadky, zametají chodníky, mění až nesmyslně každý den ložní prádlo v hotelech.

Snad nikde v Evropě nenarazíte na tak malém území na památky z tolika různých kultur. Podle archeologických výzkumů byly maltské ostrovy osídleny kolem roku 7000 před Kristem. Kolem roku 5200 začali osadníci stavět první megalitické chrámy. A to z kamenů, vážících přes 60 tun (pro srovnání: Cheopsova pyramida v Egyptě byla zbudována kolem roku 2500 před Kristem). Okolo roku 2500 př. Kr. zmizelo z neznámých důvodů veškeré lidské osídlení. Spekuluje se s přírodní katastrofou, spojovanou se zánikem bájně Atlantidy.

Nové osídlování nastalo po pěti stech letech, pravděpodobně ze Sicílie. Po Féniciánech ovládli ostrovy Kartaginci, kteří byli vystřídáni Římany.

Christianizace Malty je spojována se ztroskotáním lodi, která převážela roku 59 po Kristu apoštola svatého Pavla k soudu do Říma. Za pronásledování křesťanů se Malta stávala útočištěm uprchlíků z jižních částí dnešní Itálie. Od působení apoštola Pavla je odvozována skutečnost, že v současné době se hlásí 97 procent obyvatelstva ke katolicismu – a při pobytu na ostrovech je to znát. Svatého Pavla má obyvatelstvo dodnes ve velké úctě.

Po rozpadu Římské říše se tu rychle po sobě vystřídali Ostrogóti, ařičtí Vandalové, muslimští Arabové, Normané, Španělé a od roku 1530 johanitští rytíři, dnes zvaní „Vojenský řád

špitálu svatého Jana Křtitele na Maltě, dříve v Jeruzalémě, dříve na Rhodu“. Zkráceně: maltští rytíři. Maltští rytíři ovšem Maltu nedobyli vojenskou silou. Za symbolický poplatek jednoho sokola ročně, odváděného španělskému monarchovi, byly maltské ostrovy předány rytířům. Staly se hrází proti muslimské rozpínavosti. Začala se psát jedna z nejslavnějších kapitol ostrovů. Obyvatelé pod vedením maltských rytířů úspěšně ubránili roku 1565 ostrovy a zabránili postupu Turků do jihozápadní Evropy.

Konec rytířského státu znamenala Velká francouzská revoluce. Roku 1798 dobyl Maltu Napoleon Bonaparte, majetek rytířů i katolické církve byl zabaven a odvezen ze země, část obyvatelstva zmasakrována. Rytíři odpulili z ostrovů 18. června 1798. Francouze pak vystřídali v roce 1801 Britové. Malta zůstala do roku 1964 britskou kolonií, v uvedeném roce získala nezávislost, od roku 2004 je členem Evropské unie.

Oblíbili jsme si ostrov Gozo. Je o dvě třetiny menší, než jeho sestra Malta. A je o poznání zelenější. Snad i proto, že jeho obyvatelé se živí převážně zemědělstvím, zatím co především východní pobřeží Malty je plné přístavů, továren, doků a zástavba tu často plynule přechází z jednoho města do druhého. Obyvatelé Goza se hrdě nazývají Gozitánci a svoji příslušnost k ostrovu dávají i patřičně znát – zemědělské produkty například mnohdy nesou nápis „Made in Gozo“. Řeknete-li Gozitáncovi „Malťan“, je to mnohdy stejná urážka, jako když o Skotovi řeknete, že je „Angličan“. Obyvatelé Malty a maltská vláda respektují tyto rozdíly. Bylo například zřízeno samostatné Ministerstvo pro Gozo. Kdo se vyzná ve starořeckých bájích, ví, že ostrov Gozo je totožný s ostrovem Ogydia, na kterém překrásná nymfa Kalypsó po několika let zadržovala jednoho z trójských hrdinů, Odyssea.

V Maltské republice stojí dnes 365 kostelů, od menších staveb až po velkolepé katedrály. Malťané s úsměvem tvrdí, že je to proto, aby se každý občan mohl každý den v roce

zúčastnit mše svaté v jiném chrámu. Příležitost k tomu rozhodně má – vždyť ve větších městech je ve všední den sloužena mše svatá i třináctkrát za den!

Z církevních staveb na Gozu nelze při návštěvě ostrova opomenout několik významných chrámů: farní kostel svatého Jana Křtitele ve vesnici Xewkija (který se pyšní třetí největší volně nesenou kostelní kopulí v Evropě), baziliku svatého Jiří v hlavním městě Rabatu, katedrálu Nanebevzetí Panny Marie ve Viktorii, poutní chrám – baziliku Ta-Pinu v Ghammaru a další.

Zastavme se u baziliky Ta-Pinu: V 16. století stála na tomto místě uprostřed chudých políček malá kaple, ke které se sedláci chodili občas pomodlit za dobrou úrodu. V září 1883 uslyšela selka Carmella Grima při návratu z pole hlas, který z kaple vycházel. Když poklekla k modlitbě, slyšela zřetelně: „Pomodli se zde po tři dny třikrát Zdrávas Maria.“ Zážitek si Carmella neponechala pro sebe. Mnoho soudů se začalo u kaple shromažďovat a po čase podávat svědectví o zázračných uzdraveních. Ke kapli začali postupně přicházet poutníci. Papež Pius XI. vyhlásil toto místo za posvátné. Roku 1920 se začalo se stavbou nového poutního kostela. Novorománský chrám je vrcholným dílem architekta André Vassalo (1855 – 1927). Dostavěn a vysvěcen byl roku 1931 a hned o rok později povýšen na baziliku. Je dlouhý 45 metrů a široký 30 metrů. Věž měří 50 metrů. Celkem 76 barevných oken bylo vytvořeno ve Velké Británii. V jedné z bočních kaplí se nachází hrob Carmelly Grimy. Místu je stále prokazována zvláštní úcta.

Proti bazilice leží kopec Ta-Dbiegi (183 metrů nad mořem), neboli „Svatý kopec“. Na jeho vrcholek vede křížová cesta. Jednotlivá zastavení jsou vytvořena z italského carrarského mramoru. Je to jiná křížová cesta, než na jakou jsme zvyklí u nás. Především jednotlivá zastavení neodpovídají zastavením, jaká jsou u nás tradiční - například prvním zastavením je výjev z Getsemanské zahrady. Postav bývá několik a všechny jsou v lidské velikosti. Posledním zastavením je znázornění zmrtvýchvstání. A v je-

ho sousedství je amfiteátr na způsob římských divadel, kde se slouží poutní bohoslužby.

Zapsali a nafotili Trnkovi

Vzpomínka na pozdní léto

K napsání této vzpomínky mě přiměly řádky v „Gustově okénku“. Tyto čtete až na sklonku podzimu, neboť jsme jeho začátek trávili na prosluněné Istrii.

Pán jakoby žehnal celému pobytu. Společensví lidí různých národností, laskavost místních obyvatel a pečlivě a v čistotě poskytované služby dokreslovaly pocit letní pohody.

Já hlavně měla radost, že se nad městečkem Vrsar tyčila věž místního chrámu (pro mne nejdůležitější orientační bod ☺), ve kterém jsme prožili nedělní mše a já byla vděčná i za ty ostatní, ve dnech všedních. Při liturgii nám mohla bránit jazyková bariéra, ale duchovní vzájemnost tyto pochybnosti odbourala, zvláště když kněz farnosti všechny přichází vždy přivítal. Znal tři cizí jazyky, čtení

Božího Slova pak znělo italsky, německy a chorvatsky. Texty mariánských písní se promítaly na plátně a Majko Božie znělo vždy z úst všech přítomných.

Byly to krásné chvíle nejen zdravotního odpočinku a věřím, že Pán sel do srdcí Pokoj a Moudrost pro čas opětovné služby.

Pane, děkujeme.

V.Mand'áková, kresba J. Mand'ák

Nastává advent

- doba usebrání a přípravy každého z nás na oslavu příchodu - narození Ježíše Krista.

Listuji ve výpiscích z webu sester Paulinek a vracím se ke stránkám z 29. neděle v mezidobí (Mk10, 35-45). V uvedeném evangeliu cítím s apoštoly, kteří se zhrzili a říkali si: "Kdo tedy může být spasen?" Ježíš jim dále v textu Bible odpovídá...

A sestry Paulinky doplňují: "Nemusíme se nechat znechutit tím, že na cestě za Ježíšem nekráčíme vždy konstantním tempem, s neochvějným nadšením a odhodláním, ale že na ní poměrně často klopýtáme a zpomalujeme. Také Ježíšovi učedníci nejprve s bázní žasli nad tím, že v jejich životech se podivuhodně rýsuje jejich uskutečňování (viz evangelium). Ale krátce poté jejich bázeň vystřídal bezuzdný kariérismus a pokorný údiv ustoupil rozmarné touze po výhodných pozicích. Neznamená to však, že takové náhlé změny životních priorit jsou v pořádku. Evangelium nás neučí lhostejně mávnout rukou nad tím, že jsme na cestě za Ježíšem nestálí a nedůslední: "Vždyť co? Ježíšovi nejbližší apoštolové na tom nebyli o nic lépe!" To, čemu se můžeme dnes naučit, je Ježíšovo milosrdenství a trpělivost, s jakou svým učedníkům znovu a znovu vysvětluje, v čem spočívá pravá velikost, pravé prvenství a pravá moc. Shovívavost a milosrdenství vůči pomalosti, slabosti a natvrđlosti těch druhých je totiž tím nejlepším způsobem, jak překonáme svou vlastní pomalost a nedokonalost v následování Ježíše."

Za sebe přeji všem požehnaný Advent a snad také inspiraci, jak třeba i díky sestrám Paulinkám se ještě více obohatit a pohladit na duši.

J.S.

Gustovo okénko

Do tramvaje se souká muž, na němž je vidět, že si notně přičichl ke špuntu. Těžce vylézá schodky a dosedá přímo pode mne. A spouští: "Já su takovej hříšník, můžu být spasenej?" a se slzami v očích mi hledí do tváře. "Můžete." Pak pokračuje: "Myslíte, že bude spasenej i generální ředitel? Von za to nemůže, že je generální, ale jinak je zlatej," a opět úpěnlivý pohled do mých brýlí. "Určitě." Celá lamentace je natolik decibelní, že vzbuzuje pozornost celého vozu a je korunována: "A můžu být spasenej, když mám úplně zničený játra?" To už neodpovídám, protože až tak na tom teologicky nejsem. Zdá se však, že okolní pasažéři poslali úpěnlivého tazatele již dávno do horoucích pekel.

Osobně se domnívám, že i tento človíček má obrovskou šanci. Když to má jít bez ruky a oka, které nás svádí, určitě to půjde i bez jater.

A.D.

Pozvánka na farní ples

Farní ples se bude konat v sobotu 19. ledna 2013. Místem konání bude jako obvykle řečkovická sokolovna. Informace o prodeji vstupenek budou včas zveřejněny.

Redakční koutek

Děkujeme všem za vaše příspěvky. Příští číslo vyjde zanedlouho, takže je méně času na psaní, ale třeba budete o to pilnější (Doufáme!). Přejeme krásné prožití adventu co by radostného a pokojného období přípravy na přijetí Pána do našich srdcí.

Vaše redakce

Stránka pro děti

Milé děti,

zveme vás k účasti na letošní adventní hře. Budeme stavět příbytek pro Ježíška.

Před dvěma tisíci lety hledali Josef s Marií marně ubytování v Betlémě. Nikde pro ně nebylo místo. A tak se Spasitel světa musel narodit v obyčejné stáji. Letos se zkusíme na Ježíškovo narození pořádně připravit – postavíme mu příbytek. Budeme jej stavět společně z krabiček od sirek v kostele. Nebude to však úplně obyčejná stavba, protože každá cihla bude znamenat a obsahovat naše adventní snažení a dobré skutky. Tak vznikne velmi cenná stavba, hodná krále.

Aby příbytek byl co nejlepší, je potřeba pomoci každého z vás! Každá cihla je důležitá!

Prejeme vám krásné prožití adventní doby a hodně úspěchů při plnění úkolů adventní hry.

Pravidla adventní hry můžete najít na farním webu a v kostele.

*****

Ovce číslo sedmdesát dva

(B. Ferrero)

Jsem ovce číslo sedmdesát dva. Víím to jistě, protože to číslo mám barevně vyvedeno na zadku. Ovčák, aby si usnadnil počítání, napsal na každou ovci číslo. Také víím, že je nás sto. Číslo sto má ovce, která je nejvíc nafoukaná, číší to z každé kudrlinky jejího kožichu. Myslím, že má číslo sto jenom proto, že má největší zadek.

Já jsem dvaasedmdesátka. Znamená to, že když se stádo pohybuje, nejsem mezi prvými ani mezi posledními. Jsem uprostřed stáda, úplně se v něm ztrácím.

Vlastně jsem nikým. Využívají mě jako ty ostatní. Jsem tu kvůli vlně, mléku a také kvůli jehňatům. Jsem zvíře. Sloužím, přináším užitek, to je všechno. Mám stejnou hodnotu jako ohrada u ovčína. Nikdo si mě ve skutečnosti nevšímá.

Proto jsem se rozhodla, že zmizím. Odešla jsem v noci. Až ovčák zpozoruje, že chybím, budu už daleko.

V první chvíli jsem byla opilá štěstím. Poskakovala jsem mezi skalami, jedla jsem jen nejjemnější traviny, kdy jsem chtěla a kde jsem chtěla, pila jsem z potoků, na které jsem cestou narazila, odpočívala jsem ve stínu, kdy se mi zachtělo. Vlína, mléko a jehňata – všechno bylo moje, konečně jsem žila.

Dvě noci střežili mé sny jen hvězdy. K čemu bych potřebovala ovčáka? Ale tuto noc jsem ho ucítila. Cítila jsem, že tam je, jeho pach, zachytila jsem tlumený zvuk jeho kroků. Někde blízko je vlk. Skrčila jsem se mezi dvě skalky. Nedokázala bych utéct, neumím běhat. Vlčí oči svítily víc než hvězdy a mezi třpytivými zuby probleskoval vyplazený jazyk.

Ale najednou mě uchopily dvě mozolnaté ruce a vyzvedly mě z mého chatrného útočiště; dvě lidské ruce, které jsem tak dobře znala.

Ovčák přišel! Přišel jen kvůli mně!

„Vrátíme se domů. Chyběla jsi mi, Dvaasedmdesátko!“

Pořad bohoslužeb do začátku adventní doby

2.12.	Ne	1. neděle adventní	7:15 8:30 10:00	za farní společenství za † Jana Pleského a rodinu Brodovu za dar víry a ochrany a pomoc Panny Marie
3.12.	Po		18:00	za nemocné
4.12.	Út	sv. Barbora	6:30	na úmysl dárce
5.12.	St		18:00	za Miroslava a Boženu Volfovy a dvojce rodiče
6.12.	Čt	sv. Mikuláš	6:30	za nová kněžská a řeholní povolání z naší farnosti
7.12.	Pá		18:00	za † Mikuláše Vozdeckého a živou rodinu
8.12.	So	slavnost P. Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu	6:30	za † Jiřího Pavelku a živou rodinu
9.12.	Ne	2. neděle adventní	7:15 8:30 10:00	za † Josefa Kazdu a živou a † rodinu za živou a † rodinu Svobodovu, Vejmolovu a Vojtovu za farní společenství
10.12.	Po		18:00	na poděkování za 60 let života
11.12.	Út		6:30	za † souseda
12.12.	St		18:00	za † rodiny Matochovy, Navrátilovy a Kosmákovy
13.12.	Čt	sv. Lucie	6:30	na úmysl dárce
14.12.	Pá	sv. Jan od Kříže	18:00	na úmysly dárců
15.12.	So		6:30	za † bratra, rodiče, manžela a syna
16.12.	Ne	3. neděle adventní	7:15 8:30 10:00	na úmysl dárce na úmysl dárce za farní společenství
17.12.	Po		18:00	za † rodiče a prarodiče a za živou rodinu
18.12.	Út		6:30	za † Věru Urbanovou
19.12.	St		18:00	na úmysl dárce
20.12.	Čt		6:30	za živou a † rodinu
21.12.	Pá	Betlémské světlo	18:00	za skauty
22.12.	So		6:30	za zeměle
23.12.	Ne	4. neděle adventní	7:15 8:30 10:00	za farní společenství za † Jaroslava Janovského a živou a f rodinu za † manžela, dvojce rodiče a živou rodinu
24.12.	Po	Štědrý den	16:00 23:00	za děti naší farnosti za všechny kněze, kteří sloužili a slouží v naší farnosti
25.12.	Út	Boží hod vánoční	7:15 8:30 10:00	za rodinu Korzerovy, prarodiče a švagra za farní společenství za živou a † rodinu z obou stran
26.12.	St	sv. Štěpán	7:15 8:30 10:00	za živou a † rodinu Sedlákovou, Pakostovu, Chybovu a Kuncovu na úmysl dárce za farní společenství
30.12.	Ne	sv. Rodina	7:15 8:30 10:00	za † manžela a † a živou rodinu na poděkování za 45 let života za farní společenství
31.12.	Po	sv. Silvestr I.	17:00	na poděkování za Boží ochranu v uplynulém roce

Prosíme o zaslání příspěvků do příštího čísla Rožně nejpozději do **15. 12. 2012**

Pronájem jachet / kapitánem na Jadranu

www.lhpindustry.cz

komerční inzerce